

PROPOSTA DE DECLARACIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE REUS (CUP) EN COMMEMORACIÓ DEL DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

En motiu de la commemoració del Dia de la Dona Treballadora, el Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular, demana a la junta de portaveus de l'Ajuntament de Reus el seu suport a la declaració conjunta realitzada per les assemblees feministes de Tarragona (Cau de Llunes), Torredembarra (Les Filles de les Fetilleres) i Reus (L'Hora Violeta):

Les dones constituïm la meitat de la població mundial. Realitzem les dues terceres parts del treball que es fa al món. Guanyem el 10% dels salaris totals i només som propietàries d'un 1 % de la propietat mundial. Avui en dia, una de cada tres dones arreu del món serà violada o colpejada al llarg de la seva vida, i onze dones moren a diari per complicacions en el part.

Quan fem una ullada global, el sexisme es visualitza amb facilitat fins i tot en ple S.XXI. El problema el tenim quan abandonem les estadístiques mundials per a centrar-nos en el que succeeix a casa nostra. Si bé a alguns països l'opressió que patim les dones és molt visible i està grotescament normalitzada, i el patriarcat és clarament identificable, a d'altres com el nostre, la visibilitat és menor però les agressions (econòmiques, emocionals, físiques, sexuals,..) segueixen sent-hi, igual que l'ordre patriarcal.

Les persones som socialitzades per l'ordre patriarcal i capitalista, que ens ensenyen els rols que hem de desenvolupar, ens ensenyen a obeir i a funcionar segons els interessos masclistes i neoliberals, que no qüestionen ni la nostra explotació ni la nostra dominació, sinó que les propicien, i afavoreixen múltiples formes de violència contra nosaltres. Aquesta violència i aquesta dominació es fan visibles cada dia, en la nostra quotidianitat, en les nostres relacions personals, en la legislació, als programes de televisió, en el llenguatge, etc.

No cal buscar gaire: mirem la distribució de les tasques domèstiques, les estadístiques sobre diferències salarials o l'increment de violència entre les parelles joves; recordem el cartell de carnaval de Reus o les fastigoses declaracions de diversos polítics destacats... I en matèria econòmica, observem l'atur femení i l'economia submergida, l'augment del treball sexual més precari, la manca de cotització a la Seguretat Social, no poder gaudir de pensions de jubilació ni subsidis de cap mena, no tenir les mateixes oportunitats d'accés al mercat laboral,... Tot plegat mostra que la situació de les dones cada cop és més precària en més àmbits de les nostres vides.

Aquest sistema capitalista és extremadament violent, i posa de manifest com els tentacles del patriarcat abasten els màxims espais personals, socials, econòmics i institucionals.

El desmantellament de l'Estat del Benestar, esdevé un complex procés anomenat “crisi de cures” que suposa el retorn obligat de les dones a la llar. Les retallades en tots els serveis públics bàsics (educació, sanitat, serveis socials, cultura...), la desaparició de la Llei de Dependència, les incompetents lleis sobre violència de gènere (que només reforcen el paper de dona-víctima) i moltes altres mesures adoptades, ens aboquen sense remei al paper de les eternes cuidadores, sustentadores i reproductores obligades de benestar en temps de crisi, perquè l'Estat deixa de fer-ho.

El sistema patriarcal establert, reprimeix qualsevol forma de resistència amb agressions com la reforma de la llei d'avortament, les ordenances cíviques vers el treball sexual (que criminalitzen i estigmatitzen, majoritàriament, les dones migrades), o l'ofensiva espanyola i catòlica en matèria d'educació, que potencia valors religiosos i sexistes en el currículum educatiu. Com si això fos poc, socialment es manté el matrimoni com a contracte sexual, és a dir, com a única institució legal vàlida per a poder tenir drets com a nucli de convivència familiar. Tot això, afecta directament la nostra llibertat com a dones, perquè estableix que el model de sexualitat tradicional i heterosexual és l'únic vàlid, controlant i vetant la nostra sexualitat i capacitat reproductiva, com si fóssim éssers incapaces de decidir sobre el nostre cos amb criteri propi.

En un moment de crisi sistèmica, en el que l'única sortida per a les classes populars és la construcció d'un nou sistema socio-econòmic, no hi ha transformació possible si les dones no ens hi impliquem. Juntament amb els nostres companys, cal que siguem protagonistes d'una revolució que no té sentit si només té lloc a la plaça. No només és necessària una nova gestió dels recursos ambientals i un repartiment equitatiu de la riquesa i dels treballs, sinó que cal trencar amb l'ideari liberal de la falsa autonomia de les persones i acceptar que tots i totes som éssers necessitats de cura i estima. La revolució que volem, per tant, ha de tenir lloc a totes les places, a totes les cases i a tots els llits!

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE REUS
Reus, 28 de febrer de 2013

David Vidal Caballé
G.M de la Candidatura d'Unitat Popular